

[Ministeren for skatter og afgifter]

mig fra at fremsætte forslag om nedsættelse af skatter, at jeg ved, at Fremskridtspartiet har den generelle politik.

Hr. Ove Jensen spurgte, om fælleskasser var omfattet af dette forslag. Det tør jeg ikke sige med sikkerhed. Jeg kan kun sige, at de, der er omfattet af dette lovforslag, er de pengeinstitutter, som i medfør af lov af 24. april 1985 er underkastet samme tilsyn som banker og sparekasser, men jeg skal undersøge spørgsmålet og give hr. Ove Jensen besked.

Hvad angår oplysningspligten, så findes den jo i en anden lov, hvorefter der er oplysningspligt for forsikringsselskaber med hensyn til de ydelser, de udbetaler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 10/12 86).

Sammen med denne sag foretoges den som punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning og af lov om landsspil i forbindelse med hesteveddeløb (V6-spil). (Nedsættelse af statsafgiften).

Af Bakholt (S) m.fl.

(Fremsat 2/12 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I betragtning af, at disse to lovforslag behandles sammen, vil jeg starte med nogle kommentarer til det lovforslag, der er fremsat af hr. Bakholt m.fl.

Dette lovforslag om ændring af tipsloven går jo ud på at nedsætte statsafgiften af tipsomsætningen med 4 procentpoints. Forslaget tilsigter at øge tipsoverskuddet til fordel for alle, der bliver støttet af tipsmidlerne, først og fremmest de landsdækkende idrætsorganisationer.

Regeringen har haft helt den samme hensigt med sit lovforslag. Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at tipsloven som nævnt i bemærkningerne til hr. Bakholt's forslag blev vedtaget med det formål at sikre landsorganisationerne et økonomisk fundament og ikke at skabe et provenu for staten.

Ikke desto mindre finder regeringen nu, at det vil være nok så ønskeligt, om begge formål kunne tilgodeses, både at sikre landsorganisationerne samt de øvrige, der modtager støtte fra tipsmidlerne, og at sikre statens provenu. Dette ville opnås, hvis man kunne få omsætningen forøget.

Det er nok ikke realistisk at forestille sig en tilstrækkelig forøgelse af selve tipsomsætningen. Hvis man derimod indførte nye spilleformer, der ville blive benyttet af andre persongrupper end de nuværende tippere, ville en samlet omsætningsfremgang bestemt ikke være urealistisk.

Det, jeg tænker på, er indførelsen af et talspil, et lottospil, som også andre end fodboldinteresserede formentlig ville deltage i. Hvorvidt det er muligt at etablere et lottospil, er endnu ikke afklaret. Jeg er i gang med at nedsætte et udvalg, der kan undersøge fordele og ulemper ved et sådant spil, og en af udvalgets opgaver – måske ligefrem dets hovedopgave – vil blive at undersøge, hvorledes de humanitære organisationers økonomiske fundament kan sikres i forbindelse med indførelse af lotto.

Dette er baggrunden for den afgørende forskel, der er mellem regeringens lovforslag og hr. Bakholt's lovforslag, nemlig at vort forslag er begrænset til 1987. Det er hr. Bakholt's lovforslag, så vidt jeg kan se, kun del-

[Ministeren for skatter og afgifter]

vis. Efter 1987 vil idrættens økonomiske problemer muligvis være løst ved, at der er indført et lottospil. Hvis ikke, vil regeringen naturligvis tage spørgsmålet om hjælp til modtagerne af tipsmidlerne op igen.

I hr. Bakholts lovforslag foreslås statsafgiften nedsat med 4 procentpoints. Regeringen foreslår en nedsættelse med 3 procentpoints. Det er naturligvis vanskeligt helt præcist at gøre op, hvor stor en nedsættelse der vil være rimelig. Den nedsættelse, som regeringen foreslår, vil medføre en forøgelse af de tipsmidler, der tilfalder idrætsorganisationerne, med knap 30 mill. kr. Dette beløb skulle være tilstrækkeligt til at dække det behov for øget tilskud, som idrætsorganisationerne har dokumenteret over for regeringen.

De forskelle, der er mellem hr. Bakholts og regeringens forslag er således velmotiverede, og regeringen kan derfor ikke stemme for hr. Bakholts lovforslag, men anbefaler sit eget til vedtagelse.

Jimmy Stahr (S):

De to lovforslag dækker over både glædelige og sørgelige begivenheder. Det er glædeligt, at der er så stor grøde inden for det frivillige børne- og ungdomsarbejde, herunder idrætsarbejdet. At der har været en god stigning i aktiviteterne, lover godt, og vi er mange, der er taknemmelige for det arbejde, der udføres af de mange frivillige. Det var det glædelige.

Det sørgelige er selvfølgelig, at den nødvendige økonomi ikke kan følge med, bl.a. på grund af stagnationen i tipsomsætningen. Derfor er begge de lovforslag, vi behandler i dag, rigtige, eller man kan sige, at de trækker i den samme rigtige retning.

Jeg synes selvfølgelig, at vores eget lovforslag, nr. L 115, har det eneste rigtige svar, nemlig at man nedsætter afgiften med 4 pct.

Så vidt det er oplyst over for mig, ligger tabene i de forskellige organisationer, altså de forholdsmæssige tab, et sted mellem 4 og 11 pct., og det vil sige, at vores forslag med nød og næppe dækker – for ikke at sige, at regeringsforslaget under ingen omstændigheder dækker – det tab, der sker, og slet ikke når vi taler om 1987.

Det kan godt være, at skatteministeren har nogle tal, men de er jo fra 1985 eller 1986. Men det er til at diskutere. Jeg synes bare

ikke, det er det, der er det værste ved regeringslovforslaget. Det værste er, at det kommer så sent, som det gør. Vi har jo vidst hele året, ja, faktisk siden vi behandlede eliteidrætsloven, siden vi diskuterede breddeidrætsforslaget og nedsættelsen af breddeidrætsudvalget, at disse problemer var på vej. Gang på gang har vi sagt det til regeringen og til regeringens ordførere, at der er disse problemer, og stadig væk er der ikke sket noget.

Før sommerferien pegede Socialdemokratiet på problemet, og jeg skrev selv nogle artikler om det. Jeg henvendte mig selv til kulturministeren. Ingenting skete. I efteråret har vi igen taget sagen op. Vi vidste, at de frivillige ledere havde disse problemer. Til sidst måtte vi mere eller mindre provokatorisk fremsætte vores forslag, og det var åbenbart en for stor provokation for regeringen, for endelig den 10. december kom forslaget så – sløvt og unødvendig sent, et minut i tolv – og nu er vi faktisk i den situation, at vi skal til at lovgive med tilbagevirkende kraft. Men i denne sag vil vi acceptere den. Sløvheden er det værste.

Til gengæld er det betænkeligt, at når kulturministeren og skatteministeren så endelig kommer på banen, medbringer man en ny usikkerhed, nemlig den, at forslaget kun skal gælde et år. Det sagde kulturministeren for øvrigt ikke noget om, da han under stor opmærksomhed og god timing førte sit forslag frem på skytternes landsmøde. Der blev ikke sagt noget om, at det kun var for et enkelt år, men never mind, det er ikke alt, der egner sig til et årsmøde.

Jeg synes, det er uanstændigt, når man tænker på planlægningen af foreningernes arbejde, at man holder lederne hen til ingen verdens nytte. Der er ikke en eneste i denne sal, der et øjeblik tror, at dette udvalg har færdiggjort sit arbejde om et år. Det kan ikke være klar med udkast til et lovforslag om et år.

Det vil sige, at der ikke ligger nogen forslag til nye spil, inden der er gået et år, og derfor skal vi altså leve med usikkerheden om, hvilken procent det nu bliver næste gang, inden skatteministeren til efteråret eller måske helt hen i december – måske trækker han det ligesom i år ind i det nye år – foreslår en ny lovændring. Jeg synes dog, det ville være mere fair at ændre afgiftsprocen-

[Jimmy Stahr]

ten. Hvis og når der en dag kommer nogle nye spil, så kunne vi hurtigt ændre afgiftsprocenten. Det gør vi faktisk ret ofte herinde.

I betragtning af regeringens langsommelighed og skyhed over for dette forslag virker det til gengæld helt overraskende, at man ikke viger tilbage for at skryde sin egen bejstring over forslaget ud. Allerede seks dage efter fremsættelsen skriver statsministeren i sin redegørelse om kriminalitetsbekæmpelse af 16. december 1986:

»Her er netop idræts- og foreningslivet af afgørende betydning. De unge får positive interesser og mulighed for at bruge deres energi på en god måde sammen med andre, både børn og voksne.

Derfor er det meget vigtigt, at man udnytter de store muligheder, som netop idræts- og foreningslivet frembyder, for at nå ud til de mange børn og unge . . .

For at støtte det frivillige foreningsarbejde har regeringen fremsat forslag om en ændring af tipsloven med henblik på at modvirke stagnationen i tipstilskuddene. Forslaget går ud på midlertidigt at nedsætte statsafgiften på tipning med 3 pct. . . Der vil herved være mulighed for, at idrætsorganisationerne kan fortsætte det store kulturelle og sociale arbejde, som også har en direkte og indirekte kriminalitetsforebyggende virkning.«

Redegørelsen skal først til behandling i marts måned, men jeg mener, at vi trænger til et godt citat i denne debat, og jeg synes, at statsministerens citat er fremragende. Der er bare ikke rigtig nogen vægt, synes jeg, i det, der bliver sagt, i forhold til det, vi behandler her.

Jeg tror nok, at man skal se meget positivt og optimistisk på det, hvis man mener, at en midlertidig ændring på 3 pct. kan dække de store visioner, statsministeren har i sin redegørelse. Jeg tror, at statsministeren er kommet lidt for højt op, men det kan være, at han heller ikke havde hørt det dér med det midlertidige, eller at det kun var 3 pct.

Der er nemlig ikke tale om, at man med dette forslag modvirker stagnation. Allerhøjest kan vi sige, at vi når op på nogenlunde det samme niveau, som vi har været på hele tiden. Jeg synes, at regeringens handlemåde i denne sag har været mærkelig. Men o.k., vi skal i hvert fald ikke forhale behandlingen. Lad os nu skynde os at få de her ting igennem.

Vi kan støtte tanken i regeringsforslaget om at nedsætte et spilleudvalg. Vi synes, udvalget skal udføre et grundigt stykke arbejde for at give et godt arbejdsgrundlag for en lovgivning. Vi ved, at det bliver et besværligt arbejde, og også derfor forekommer regeringsforslagets sammenkobling af udvalgsarbejde og afgiftsnedsættelse at være en smule hovedløs.

Vi ved også, at udvalgsarbejdet bliver følelsesladet. Derfor interesserer vi os selvfølgelig også for sammensætningen og beder ministeren løfte sløret lidt for den. Vi går ud fra som givet, at de kritiske organisationer bliver repræsenteret, så vi ikke efter udvalgsarbejdet skal til at lave nye forhandlingsomgange, for så bliver usikkerheden total, og det er denne sag faktisk for god til.

Flemming Jensen (KF):

Jeg ved ikke, om man må tale udenlandsk fra talerstolen, men det var dog eine grausame Salbe. Hvis man ikke havde kendt lovforslagene, skulle man tro, at det var 50 pct. difference, ikke 1 pct., og så skulle man ikke have læst bemærkningerne fra Socialdemokratiets og fra regeringens side, der stort set er enslydende. Det vil jeg hellere understrege, for det viser, at Socialdemokratiet og regeringspartierne, og jeg vil tro stort set hele Folketinget, føler et naturligt medansvar for de områder, tipsloven dækker. Det understreger også trods den tale, der just er holdt, at idrætten og det øvrige friluftsliv ikke skal gøres til genstand for partipolitisk strid. Der er ingen, der vil vinde herved, allermindst idrætten.

Umiddelbart er den eneste forskel – eller den store forskel, om man vil – mellem forslagene, at Socialdemokratiets er 15 mill. kr. »dyrere« end regeringens. Princip og fremgangsmåde er i øvrigt stort set de samme, argumentationen helt naturligt også.

Det er rigtigt, at idrætten har fået flere udøvere, det er en lykkelig kendsgerning. Den har påtaget sig flere opgaver, det er også godt. Lad mig her blot nævne arbejdet for ledige og hele det område, som Foreningen til Fremme af Motions- og Idrætstilbud, FMI, virker med, og hvor jeg vil bede en af ministrene fortælle, hvor langt man er kommet med at skaffe den fornødne økonomiske

[Flemming Jensen]

støtte hertil. Jeg håber, man er kommet til vejs ende.

Da vi vedtog støtte til eliteidrætten, var der enighed om, at bredden ikke måtte svigtes. Vi har endnu ikke haft mulighed for at tage den drøftelse, som var nødvendig, men det, vi behandler her i dag, understreger, synes jeg, at vi står ved, hvad vi sagde dengang.

Bemærkningerne til det socialdemokratiske forslag siger:

»I den nuværende situation må staten derfor opkræve en mindre afgift.«

Skatteministeren siger:

»En midlertidig nedsættelse af statsafgiften.«

I begge forslag understreges det derved, at den endelige løsning formentlig kun kan findes, når Tinget drøfter hele idrættens situation og dermed den støtte, der af tipsmidlerne, går jeg i hvert fald ud fra, gives til andre ungdoms- og kulturformål, der ikke må glemmes i debatten.

Vi er i Det Konservative Folkeparti enige med regeringen i, at man må finde veje til at forøge midlerne. Jeg tror ikke, man skal lede efter skatteyderbetalt finansiering. Lidt forsignigt siger skatteministeren i bemærkningerne: »F.eks. ved introduktion af nye spilleformer i Tiptstjenestens regi.« Jeg vil gætte på, at f.eks. indførelsen af lotto, som jeg personligt ligesom ministeren meget gerne ser, vil få en blandet modtagelse i forskellige grupper, måske endog i den socialdemokratiske. Men jeg håber, at vi i fællesskab og med den indflydelse, såvel hr. Bakholt som hr. Jimmy Stahr har, kan nå frem til, at det bliver et af resultaterne, en af de måder, hvorpå vi kan skaffe penge.

Jeg ved godt, at der her kommer nogle problemer med de humanitære organisationer, og vi har fået henvendelser fra dem. Jeg vil understrege, at for en konservativ betragtning er der noget positivt, naturligvis, i det private, frivillige arbejde på dette område. Men det må være muligt at forhandle sig til rette. Hvis vi her og nu siger – derfor gør jeg det så blidt og så blødt og så elskværdigt, som jeg plejer – at sådan skal det være, så tror jeg, det er uklogt. Vi må række en hjælpende hånd til dem, der modtager tipsmidler, og så give os tid til at finde den permanente løsning.

I den skrivelse, vi alle modtog i juli 1986 om tipsmidlerne, var en af underskriverne Det Danske Travelskab. Jeg vil derfor gerne til sidst spørge ministeren, hvor langt man er nået i drøftelserne af de problemer, denne sportsgren har, efter at V6-spillet, må jeg sige, blev en betinget succes. Kan vi f.eks. vente noget vedrørende afgifterne på spil? Det kan være, at vi hører noget om det ved det næste lovforslag, vi behandler i dag. Vi ønsker også dette drøftet i udvalget.

For en ordens skyld, og fordi det er det bedste forslag, skal jeg meddele, at vi støtter regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil bare forsikre hr. Flemming Jensen om, at jeg ønsker ikke, som han vist sagde, at gøre idrætten til kastebold mellem partierne. Jeg sagde faktisk ikke noget om partierne. Jeg sagde, at regeringen var sløv, og at den var kommet for sent. Jeg ønsker ikke at gøre idrætten til kastebold mellem partierne.

Helge Sander (V):

Det ændrer nu ikke ved, at hr. Jimmy Stahrs ordførertale, synes jeg, var påfaldende, når man tænker på, hvor ens, næsten identiske de to lovforslag, vi behandler her, er. Det kom helt bag på mig, når jeg tænker på, hvor enige vi generelt er om idrættens betydning og de midler, den skal have stillet til rådighed.

Hr. Jimmy Stahr fandt det rimeligt at kalde det sløvhed. Nu må vi lige være opmærksom på, at tipsregnskabet først skal afsluttes, så man kan blive klar over, hvor mange midler der er til fordeling, inden man begynder de store tiltag. Man må sige principielt, at det er et ret betragteligt forslag, der her foreligger fra regeringen, og selvfølgelig også fra Socialdemokratiet.

Det var altså sløvhed. Når ministrene giver udtryk for, at udvalgsarbejdet om lotto skal ske hurtigt, og det synes jeg er meget positivt, så er det pludselig hovedløst. Hovedløst, det var det ord, hr. Jimmy Stahr brugte, når man vil forsøge at finde en løsning på problematikken omkring andre spilleformer, herunder lotto. Jeg synes ikke rigtig, der var sammenfald.

[Hølge Sander]

En anden ting, det også er relevant at påtale, er hr. Jimmy Stahrs bemærkning til kulturministeren om, at ved fremlæggelsen på skytternes årsmøde i Nyborg blev der ikke talt om et år. Jeg erindrer ganske klart, at ved den lejlighed var det første gang, jeg hørte, der var sat en kort tidsfrist for det udvalgsarbejde, som skal belyse lottosituationen. Jeg er overbevist om, at hr. Jimmy Stahr husker forkert i den sag.

Men når alt det politiske er lagt til side, så lad mig straks sige, at Venstre støtter regeringens forslag. Vi føler, det er relevant af de grunde, som allerede er nævnt. Idrætten løser mange opgaver. Flere medlemmer giver større aktivitet og – hvad der ikke er mindst vigtigt – også en række nye aktiviteter, som vi alle lægger stor vægt på. Jeg ved, at Socialdemokratiet gør det, og hr. Jimmy Stahr understregede da også, at regeringen gør det, ved at citere statsministeren. Så det er alt sammen godt nok.

Jeg synes også, det er positivt her at erindre, at idrætten har sagt ja til at gå med i et arbejde, som socialministeren er ved at forberede på det sociale område. Idrætten er af kolossalt stor betydning, ikke blot i selve idrætsfasen, men på grund af alle de aktiviteter, som foregår omkring foreningsidrætten.

Men der er det lille problem heri, at rent teknisk betyder lovforslaget, at pengene først kommer til udbetaling efterfølgende, fordi et regnskabsår skal afsluttes. Det er nok rigtigt, at idrætten her har et akut problem, som vi måske bør kigge på, men jeg synes, at forslaget vanskelig kunne have været fremsat ret meget tidligere.

Vi taler meget om idrætten. Jeg synes også, det er relevant, at vi nævner Dansk Ungdoms Fællesråd og de dertil knyttede organisationer, som modtager støtte via tipsloven. Når jeg nævner det, så er det, fordi deres indsats absolut også er prisværdig. Jeg har set i skrivelser fra Dansk Ungdoms Fællesråd, at man i år skærer ned med 1½ pct. Det er dog betragteligt, og når man ved – i hvert fald er jeg bekendt med det – at for Venstres Ungdom betyder disse tipspenge et tilskud til aktiviteterne på 75 pct., er man klar over, at det er et særdeles væsentligt bidrag til deres aktiviteter.

Man kunne måske benytte lejligheden til at spørge Dansk Ungdoms Fællesråd, om ikke det var på tide, at de fik kigget lidt på

de retningslinjer, hvorefter de optager organisationer. Der er faktisk fri tilmelding til Dansk Ungdoms Fællesråd med deraf følgende mulighed for, at disse organisationer kan få tilskud, og det udhuler selvfølgelig den pulje, der er til rådighed for disse organisationer.

Jeg vil gerne gentage, at Venstre er tilfreds med, at det kun er for et år. Det er i relation til, at vi håber, at lotterisagen kan afklares i indeværende år. Det udvalgsarbejde ser vi frem til får en hurtig afslutning, og vi har jo på et tidligt tidspunkt tilkendegivet, at vi støtter lottosagen.

Men det ændrer ikke, at jeg endnu en gang gerne vil understrege – det mener jeg vi alle sammen er enige om – at det selvfølgelig ikke skal gå ud over de humanitære organisationer. Der skal tages højde for deres problemer. Det ønsker vi at sige så tydeligt som overhovedet muligt. Deres indsats betyder kolossalt, og de skal selvfølgelig ikke svækkes. Det er jeg nu heller ikke så bange for. Vi kan helgardere dem ved at sige, at hvis de får en nedgang, så må der komme nogle midler, bl.a. fra de ekstra indtægter, som lotto helt sikkert vil give. Men jeg er ret overbevist om, at de veletablerede lotterier, som bl.a. Kræftens Bekæmpelse afholder, fortsat vil have fodfæste. Jeg er overbevist om, at mange som jeg støtter disse lotterier, ikke bare for vinderchancen, men også for at støtte en ualmindelig god sag.

Lenger (SF):

Jeg er enig med hr. Jimmy Stahr i, at det ville have været rart, om vi havde haft forslagene her at tage stilling til noget tidligere. Derimod undrer det mig, når hr. Jimmy Stahr har som forudsætning, at vi har den samme skatteminister om et år. Det er jo trods alt den 15. januar i dag.

Forslagene går jo ud på at sænke statsafgiften på tipning for at øge det overskud, der fordeles til idræts-, kultur- og ungdomsformål. Det er formål, der er så ædle, at dem kan vi uden videre støtte.

I bemærkningerne står der, at forslagene kun retter op på den stagnation, der er sket i tipsomsætningen, og som har ført til faldende realværdi af de beløb, der udloddes. Det gør forslagene så meget desto mere nødvendige, men vi vil godt i forbindelse med ud-

[Lønger]

valgsarbejdet se nærmere på de beregninger, der ligger bag. I hvert fald har dagbladet Information draget de grundlæggende beregninger i tvivl, og derfor synes jeg, at vi skal se nærmere på de beregninger.

Der er forskelle i udformningen af de to forslag, men de er ikke større, end at vi skulle kunne overvinde dem under udvalgsarbejdet. Derfor mener jeg ikke, der er nogen grund til at lægge sig definitivt fast på det ene eller det andet ved debatten i dag.

Jeg vil dog godt sige, at hvis forslagene ikke kan samordnes, så vil vi foretrække det socialdemokratiske forslag. Vi er enige i den måde, Socialdemokraterne begrundet deres forslag på. De siger nemlig, at organisationerne i modsat fald ikke vil være i stand til at forestå de tilbud og det udviklingsarbejde, der er nødvendigt for at tage konkurrencen op med en række kommercielle tilbud.

Jeg vil godt tilføje, at idræts- og ungdomsarbejdet historisk, men også aktuelt har spillet og fortsat spiller en væsentlig rolle for vores fysiske og åndelige sundhed, men sandelig også for vores demokrati, og derfor er der god mening i at sige ja til et forslag, der nedsætter statsafgiften.

Regeringen bebuder imidlertid samtidig, at man vil nedsætte et udvalg, der skal undersøge, som det hedder, om tipsmidlerne kan forøges på længere sigt, f.eks. ved introduktion af nye spilleformer. Vi kan naturligvis ikke hindre regeringen i at nedsætte de udvalg, regeringen ønsker, men dette drejer sig, som det også er sagt af andre, om et statsligt lotto. Måske kan det øge den samlede pulje til fordeling, men vi må være opmærksomme på, at andre formentlig vil komme til at bøde. Det er i hvert fald ikke givet, at de samlede midler, som befolkningen bruger på at spille og bidrage til godgørende formål, vil stige med et beløb, der svarer til omsætningen i et kommende lotto.

Jeg vil derfor gøre opmærksom på den henvendelse, vi har fået fra Kræftens Bekæmpelse, og hvoraf det fremgår, at 2/3 af deres indtægter fremkommer via landslotterier. For dem vil et statsligt lotto, i hvert fald ifølge deres egen vurdering, være af katastrofal betydning. Og det samme gælder nok for en række handicaporganisationer, for hvem lotterierne udgør en endnu større del af finansieringen end de 2/3, det drejer sig om for Kræftens Bekæmpelses vedkommende.

Det er naturligvis et problem, at handicaporganisationer og Kræftens Bekæmpelse i den grad er overladt til at finansiere deres aktiviteter gennem spil, men når der ikke er andre indtægtsmuligheder, så er det dog en mulighed, der er bedre end ingen.

Det er også et problem, at så stor en del af den danske kræftforskning bygger på noget så luftigt som lotterier. Dertil kommer, at regeringen decideret er begyndt at indregne normeringer finansieret af Kræftens Bekæmpelse, når den opgør de statslige normeringer, og så vil det være en skæbnens ironi, hvis vi svækker Kræftens Bekæmpelse gennem indførelse af et statsligt lotto.

Hvor meget det vil svække Kræftens Bekæmpelse og handicaporganisationerne at indføre et statsligt lotto, er svært at skønne over. Det kan vi ikke gøre i dag. Vi kan få noget materiale frem, men selv et udvalg kan næppe heller skønne over det, og det vil under alle omstændigheder være en meget, meget stor risiko at løbe.

I modsat retning tæller, at der er en del danskere, der i dag deltager i lotterier i Vesttyskland og England, og deres indsats kan måske – måske – indgå i omsætningen i Danmark. Det ved vi ikke så meget om. Vi kan måske få at vide, hvor meget det drejer sig om, hvor meget der muligvis kunne indgå, men selv om vi får beregninger frem, vil det under alle omstændigheder være et meget usikkert foretagende at gå ind i, fordi vi jo først kan se, hvordan det vil udarte, når det faktisk fungerer. Derfor vil det være og kan det blive et problem for de organisationer, jeg har nævnt her.

Jeg kan give tilsagn om medvirken til nedsættelse af statsafgiften, men jeg kan ikke anbefale de skridt, der ligger i forslaget, som har til formål at skabe grundlag for et statsligt lotto.

Ole Vig Jensen (RV):

Hvis de to fremsatte lovforslag skulle udtrykke forskellen eller afstanden mellem regeringen og oppositionen her i landet, skulle der også i de kommende måneder være håb om at kunne etablere og fastholde det samarbejdende folkestyre.

Det Radikale Venstre skal gerne bidrage, selv om vi vil sige, at det vel egentlig er lidt ejendommeligt, at det udspil kommer netop

[Ole Vig Jensen]

nu, som jeg har forstået det, meget kort tid før vi kan forvente en redegørelse om breddeidrætten i Danmark som efterlyst også her i Folketinget.

På den anden side erkender vi, at der er konstateret et provenutab i forbindelse med faldet i tipsomsætningen, og at det jo altså indirekte får betydning for finansieringen af en række idrætslige og kulturelle aktiviteter her i landet.

Derfor vil vi absolut gerne se positivt på forslagene. Vi påskønner, som det er sagt af flere andre, vist af alle ordførere, det meget store arbejde, der lægges i de folkelige idrætsorganisationer og andre, sammenlignelige organisationer. Ikke mindst indsatsen for vore børn og unge er af uvurderlig betydning. Når man tager i betragtning, at størsteparten af dette arbejde bygger på en frivillig indsats af tusinder af mennesker, må man sige, at anvendelsen af de midler, der stilles til rådighed fra samfundets side, i hvert fald ikke kan karakteriseres som noget luksuriøst, i mange tilfælde snarere tværtimod.

Alligevel fristes jeg til at gøre den bemærkning, at nu, hvor der er konstateret et provenutab – og jeg erkender, og vi erkender, at det skaber problemer for nogle af organisationerne – kan vi alle huske, at der har været perioder, hvor tipsomsætningen har kastet betydelig større beløb af sig – til glæde for de store organisationer, som i en periode virkelig har haft gode finansieringsmuligheder. Man kunne fristes til at fremhæve, at det er en betænkelig politik, at man lægger sit aktivitetsniveau på det tidspunkt, hvor tilskuddet er allerhøjest, når det baserer sig på noget så usikkert som folks lyst til bl.a. at tippe.

Men det får nu være. Jeg mener ikke, det udelukkende har været en klog politik, men det arbejde, der i øvrigt gøres, er af en sådan karakter, at vi som sagt gerne vil være med til at støtte.

Ministeren har meddelt, at han vil nedsætte et udvalg, som skal se på nye spilleformer. Det vil og kan vi ikke forhindre ministeren i, og det kan muligvis være meget fornuftigt at gøre det, også under indtryk af, at mange af de store landslotterier, som især de humanitære organisationer har haft glæde af, i deres virkning og i de mønstre, der tegner sig i disse år, ikke har givet det samme som tidligere.

Det er nok rigtigt at se nærmere på det, men jeg må sige, at fra radikal side er vi ikke

tilhængere af at gå over til et lottospil. Med den viden, vi har om tingene i dag, vil vi ikke være tilhængere af det. Vi er i øvrigt betænkelige ved, at vi skal finansiere så mange væsentlige ting inden for det kulturelle område på en måde, hvor man er afhængig af folks lyst til at spille eller tippe, eller hvad de nu kan bidrage med.

Men vi afventer selvfølgelig, hvad der måtte komme af udspil, hvis eller når det udvalg nedsættes.

I den debat, der er foregået op til fremsættelsen af forslagene her, har de synspunkter været fremme, at provenutabet for organisationerne bl.a. kunne skyldes, at der nu afsættes midler til eliteidrætten. Jeg vil godt sige med det samme, at det mener jeg ikke er tilfældet, og hvis det er, strider det helt klart imod, hvad et meget stort flertal her var enig om, nemlig at når vi skulle finansiere eliteidrætsinstitutionen, skulle det være på en måde, hvor vi i hvert fald ikke gjorde vilkårene ringere for breddeidrætten.

Jeg vil bede regeringen – hvem af ministrene der vil bekræfte eller afkræfte det, må de selv afgøre – om at få bekræftet, at det ikke forholder sig sådan, at der er afsat nogle af de midler, der ellers var bestemt til breddeidrætsarbejdet, til eliteidræt.

Med hensyn til de to lovforslag, der foreligger, om henholdsvis 3 og 4 pct., vil vi under udvalgsarbejdet se nærmere på de opgørelser, der er lavet. Der er nemlig delte meninger hos de forskellige interesserede om, hvad det faktiske provenutab er. Vores endelige stilling til, hvor vi skal lande, på de 3 eller de 4 pct., må afhænge af det udvalgsarbejde, vi i øvrigt går positivt ind til.

Kofod-Svendsen (KRF):

Sigtet med regeringens forslag er jo meget klart formuleret i bemærkningerne, nemlig at forøge de tilskud, der ydes til idræts-, ungdoms- og kulturformål. Det kan Kristeligt Folkeparti tilslutte sig, og jeg skal meddele, at det kan CD også gøre. Jeg vil gøre et par bemærkninger derudover.

Jeg har foretaget nogle sammenlignende studier af regeringens og Socialdemokratiets forslag, og efter at have foretaget de studier hørte jeg den socialdemokratiske ordfører, hvor jeg var lidt overrasket over ordvalget. Jeg synes ikke, ordvalget stod i rimelig relati-

[Kofod-Svendsen]

on til de efter min læsning konstaterede meget små forskelle, der er mellem de to lovforslag. Jeg havde faktisk læst forslagene sådan, at der var ganske bred enighed. Men det er klart, at man jo kan vælge at se væk fra det meget, der samler, og fokusere på de små ting, der er forskel på, og så blæse det op, hvis det er det, man måtte have lyst til.

Så må jeg yderligere sige, at uanset hvilken løsning man måtte vælge af mere permanent art i fremtiden – det skal jeg ikke komme så meget ind på her – er det vigtigt, at det i hvert fald ikke bliver en løsning, der kommer til at ramme de humanitære organisationer i vort land.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er normalt ikke så svært at overtale, når det er afgiftsnedsettelse, det drejer sig om. Derfor ser vi med velvilje på disse forslag. Hvilket af dem vi vil støtte, mener jeg, som andre har været inde på det, at vi må se på i udvalget. Det er ikke sådan, at vi på forhånd er mere glade for regeringens forslag end for Socialdemokratiets.

Der kan være grund til at gøre opmærksom på, at med hensyn til det udvalg om andre spilleformer, regeringen vil nedsætte, er det ikke sådan, at vi i Fremskridtspartiet har noget imod, at der bliver lavet lottospil og andre ting. Men en af ulemperne ved et sådant lottospil er der gjort tydeligt opmærksom på i den henvendelse, vi har fået fra Kræftens Bekæmpelse.

I stedet for at gå ind i sådanne nye spilleformer er der stadig væk en anden mulighed for at støtte, for at få penge nok til idrætten. Som fordelingen er i dag, bliver der kun brugt 71 pct. af overskuddet fra tipning til idrætsformål. Jeg vil godt fra Fremskridtspartiets side sige, at det mener vi er forkert. Det eneste rigtige ville være, at man brugte de midler, som kommer ind ved tipningen, 100 pct. til idrætsformål.

Hvis man gjorde det, ville idrættens økonomiske problemer være løst, også uden at man gik ind i nye spilleformer og dermed skabte – hvad der ikke kan afvises – problemer for humanitære organisationer som f.eks. Kræftens Bekæmpelse. Det vil jeg anmode om indgår i de forhandlinger, vi nu skal have i udvalget, nemlig om ikke vi skul-

le forhøje den procentsats af midlerne, som går til idrætten.

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 115, forslag til lov om ændring af lov om tipning og af lov om landsspil i forbindelse med hestevæddeløb, hr. Bakholt, har ordet.

Bakholt (S):

Allerførst vil jeg gerne sige tak for den modtagelse, vores forslag har fået, faktisk – sådan vurderer jeg det – hele vejen rundt, også fra skatteministerens side. Der har været lidt usikkerhed om, hvor vi skulle lægge os for at dække det tab, som jeg tror alle partier er enige om er sket på det seneste med hensyn til overskuddet for Dansk Tips-tjeneste.

Det er en kendsgerning, at overskuddet fra fodboldtipningen i de senere år er faldet, og det er sket samtidig med, at en række af det, vi kunne kalde faste udgifter for de organisationer, der får tilskud, er steget. Aktivitetsniveauet er øget. Der er taget nye opgaver op – f.eks. vedrørende flygtninge – som regeringen har opfordret bl.a. idrætsorganisationerne til at tage op. Der er sket en ret stor aktivitetsudvidelse med hensyn til idræt for arbejdsledige og efterlønsmodtagere og en række andre ting, bare for at nævne nogle eksempler.

Efter den debat, der har været her i dag, fornemmer jeg, at det vil være muligt at nå et fornuftigt resultat under det udvalgsarbejde, der nu forestår. Jeg forstod også på skatteministerens tonefald, at han var parat til at forhandle om dette spørgsmål. Vi er jo enige om – det forstod jeg også på skatteministeren – at det, der er formålet med tipsloven, ikke er at skaffe penge til staten, men at skaffe penge til almenkulturelle formål og idrætten.

Regeringen vil nedsætte et udvalg til at se på andre spilleformer, og det, der er tænkt på her, er vel nok lotto. Jeg ved ikke, om der er tale om andre spilleformer. Det kan vi selvfølgelig ikke have spor imod.

For godt og vel et år siden, i hvert fald siden hr. Lykketoft skrev et brev til skatteministeren, fordi ministeren ved en jubilæumsfest havde proklameret, at nu ville han gennemføre lotto, så vi en række problemer omkring lotto. Vi bad ministeren om, inden han udarbejdede et lovforslag, hvad vi ved den

[Bakholt]

lejlighed havde indtryk af at han ville gøre, at kigge på sagen. Det syntes skatteministeren dengang ikke var en god idé, men erfaringerne har siden lært os – også skatteministeren, kan jeg se – at det havde været en god idé, hvis skatteministeren på daværende tidspunkt havde taget fat på problemerne.

Jeg har hermed hverken taget stilling for eller imod lotto. Men jeg kunne godt have lyst til generelt at advare de ordførere, der har talt meget stærkt for lotto, imod at tro på, at det er den store guldgrube, imod at skrue nogle forventninger op, som ikke er holdbare. Vi er nogle stykker, der stadig væk husker diskussionen om V6-spillet, som jo blev en fuser.

Jeg stiller det spørgsmål, om Danmark er så stort et land, at vi kan få så stor en omsætning og så store gevinster ved lotto, at det betyder, at folk vil bruge det spil. Vi må ikke sammenligne lille Danmark med en lang række andre lande, når vi taler om lotto. De har helt andre forudsætninger for et spil, der er mange penge i. Det har vi ikke i Danmark. Men jeg kan være meget enig i, at det er rigtigt at se på det, skatteministeren kaldte fordele og ulemper ved lotto.

Endnu en gang vil jeg sige tak for den positive støtte, vores forslag har fået, og jeg håber på, at vi i udvalget kan finde frem til en fornuftig fællesnævner. Sådan har jeg i hvert fald opfattet den debat om nedsættelse af statsafgiften, der har været.

Jeg vil godt sige som afslutning, at jeg er lidt betænkelig ved regeringens forslag, der jo kun gælder for 1987. Jeg tror under ingen omstændigheder, som hr. Jimmy Stahr også har sagt, at udvalget kan blive færdigt på så kort tid, at der kan udarbejdes et eventuelt lovforslag om lotto, og at det kan gennemføres, og at det kan komme til at virke om et år.

Jeg mener også, vi har en forpligtelse til at sikre, at de organisationer, der får penge fra tipsmidlerne, ved, hvad de har at rette sig efter et godt stykke ud i fremtiden. Jeg mener ikke, vi bør vente med at tage endelig stilling til dette, til breddeidrætsudvalget engang kommer med en betænkning. Ingen ved i dag, hvornår den kommer; den har jo været længe undervejs. Det kan jo trække ud med den.

Jeg synes, vi skal handle hurtigt, men jeg mener også, at der er grundlag for, at vi kan finde en bred løsning i dette spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Der er i debatten rejst et par spørgsmål, som jeg gerne vil svare på. Men før jeg gør det, synes jeg det er rimeligt, at jeg som idrættens minister udtrykker glæde over den, som det jo også denne gang viste sig, politisk bredt funderede støtte til og sympati for det arbejde, som udføres af de frivillige idrætsorganisationer, og også forståelse for nødvendigheden af, at dette arbejde kræver økonomisk støtte.

Der var først et spørgsmål fra hr. Fleming Jensen om, hvordan det går med støtte til FMI, Foreningen til Fremme af Motions- og Idræstilbud, og det vil jeg da gerne oplyse. Situationen er den, at vi efter et udvalgsarbejde har søgt at finde penge, og der er af Kulturministeriets tipsmidler for indeværende år afsat 500.000 kr. Desuden har finansministeren erklæret, at han ved næste uddeling af tipsmidler, det vil sige om nogle måneder, stiller yderligere 300.000 kr. til rådighed, således at der altså til initiativer i 1987 vil være 800.000 kr. til rådighed.

Det andet spørgsmål blev stillet af hr. Ole Vig Jensen, der gerne ville have bekræftet, at idrætsorganisationernes aktuelle økonomiske problemer ikke skyldes, at der af tipsmidlerne er ydet tilskud til eliteidrættens og derved er sket en svækkelse i tilskuddene til de folkelige idrætsorganisationer. Svaret er et klart nej. Det er der ikke tale om. Det kan jeg bekræfte. Der er ingen sammenhæng mellem disse tilskud.

De tipstilskud, der ydes til Team Danmark, som er den institution, der administrerer støtten til eliteidrættens, er midler, som i sin tid er tilvejebragt ved en nedsættelse af statsafgiften og altså ret beset kommer fra statskassen. De problemer, idrætsorganisationerne nu har, og som søges løst med det forslag, skatteministeren har fremsat, er de forhold, som skatteministeren har gjort meget nøje rede for i sin tale her i dag. Så jeg kan kun bekræfte hr. Ole Vig Jensen i den opfattelse, han tilsyneladende også selv havde.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til regeringens lovforslag. Det tilsagn, der er kommet fra andre partier om at medvirke til en saglig udvalgsbehandling, tyder på, at dette forslag ret hurtigt kan komme igennem udvalget.

Hr. Jimmy Stahr harcelerede en lille smule over, at der ikke var så mange mennesker i Folketinget, der kunne høre hans tale. Det kan jeg godt forstå efter at have hørt talen, for den var jo beregnet til et stort og positivt forum.

Hr. Jimmy Stahr er jo en skælm, idet han gav sig til at definere »tilbagevirkende kraft« på den måde, at det foreligger, når man giver 30–40 mill. kr. til idrætsorganisationerne til at bruge for fremtiden. Det er en ny definition og en meget vittig definition, men den har jeg ingen problemer med. Jeg er kun glad for, at vi er kommet så langt, at vi har et lovforslag på bordet.

Man har fra flere sider berørt spørgsmålet om det udvalg, jeg er i færd med at nedsætte, og som skal se på lotto. Jeg synes, det ville være rimeligt, at vi tog den diskussion, når vi har haft en drøftelse med de berørte institutioner. Principielt har jeg den opfattelse, at når folk vil spille og dermed betale afgift til statskassen, en afgift, som staten kan bruge til at støtte en række gode, velbegrundede formål, som ikke direkte har plads på vores finanslov, så kan jeg ikke se, hvorfor man fra det offentlige side skulle lægge hindringer i vejen for det. Det er ikke noget ønske om at øge spillelysten, men den er jo til stede, hvad man ikke bare kan se på vores tipning og på alle de private lotterier, men også kan konstatere ved de ikke ubetydelige beløb, danske borgere bruger til at spille for i udlandet, hvor man har en større variation af lotterier.

Jeg er sikker på, at når det udvalg er nedsat, når det virkelig har analyseret situationen, vil vi få en god, positiv debat om spørgsmålet for at se, om vi her i Folketinget – det er jo det eneste afgørende – kan enes om at lave noget, der gavner de formål, som vi jo alle sammen meget gerne vil støtte, og hvor dette lovforslag er en midlertidig støtte, indtil udvalget er blevet færdig med sit arbejde.

Når udvalget er blevet færdig, må vi se, hvad vej vi skal gå. Der er ikke nogen usikkerhed nogen steder hos de frivillige organi-

sationers ledere om, at den støtte, de hidtil har fået, vil de også få i fremtiden.

Jimmy Stahr (S):

Skælnsk eller ikke skælnsk, det skal jeg ikke tage stilling til.

Jeg har i og for sig ikke noget ønske om at bede skatteministeren uddybe eller svare på det spørgsmål, jeg stillede om, hvordan udvalget skal sammensættes. Jeg ville bare lægge vægt på, at nogle gange har det vist sig, at der tilsyneladende er enighed i et udvalg, fordi man har sat nogle mennesker sammen, der, jeg havde nær sagt næsten var enige på forhånd. Når så udvalgsarbejdet og betænkningen foreligger, skal vi starte en ny krig, og mange gange skal vi starte nyt udvalgsarbejde.

Det var derfor, jeg bare sagde, at når man nu sammensatte det udvalg – jeg er ikke i tvivl om, at skatteministeren handler klogt – så synes jeg, det ville være klogt, at man sikrede sig, at nogle af de organisationer, der har kritiseret lottospillet, fik sæde dér, således at man måske i udvalget kunne snakke sig frem til en eller anden form for enighed, eller at kritikken allerede kom frem i betænkningen, så vi bedre kunne tage stilling til den.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Jimmy Stahr gav jo netop definitionen på den type udvalg, jeg agter at nedsætte, således at vi kan få problemerne afdækket, for vi ved jo af erfaring, når vi berører det område, at ellers har vi alle sammen et evigt problem. Jeg skal nok gøre mig umage for, at det ikke bliver sådan.

Ud over, at udvalget skal tage stilling til spørgsmålet om lotto, er der også et andet spørgsmål, udvalget i nogen grad skal beskæftige sig med, og som i hvert fald regeringen lægger stor vægt på bliver løst. Det er spørgsmålet om hestesporten. For et par år siden indførte vi jo et V6-spil, som ikke svarede til de forventninger, de hesteinteresserede og regeringen havde til dette spil. Her har vi altså en gren, der er kommet lidt i klemme, og jeg håber også, at vi finder en rimelig løsning på dette problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger. (Kontoførende investeringsforeninger).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 10/12 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Hovedreglen for Socialdemokratiet har altid været, at arbejdsfrie indtægter skal beskattes på lige fod med andre indkomster. Dette mål er jo endnu ikke nået i fuld udstrækning, men vi vil nok med dette forslag nå et skridt videre, idet forslaget modvirker, at kontoførende investeringsforeninger og deres medlemmer forhindres i at realisere skattefrie fortjenester på aktiver, der omsættes inden for den i loven fastsatte 3-årige periode.

Vi opfatter forslaget som af mere teknisk karakter, og vi vil under udvalgsarbejdet følge udviklingen i sagsbehandlingen med henblik på en vurdering af forslagets tilstrækkelighed.

Collet (KF):

Dette lovforslag fra skatteministeren vil skabe ligestilling imellem de certifikatudstedende investeringsforeninger og de kontoførende investeringsforeninger. Problemet er, at indskyderne i de kontoførende investeringsforeninger i visse situationer ikke får beskattet kursgevinster, hvorimod indskyderne i

certifikatudstedende investeringsforeninger får beskattet deres kursgevinster.

Skattereglerne virker her med andre ord ikke neutralt og kan dermed forvride konkurrencen imellem de certifikatudstedende investeringsforeninger og de kontoførende investeringsforeninger, og det er jo ikke skattesystemets opgave at medføre en sådan forvridning. Skattesystemet skal virke konkurrencemæssigt neutralt. Vi mener i det hele taget, at skattesystemet skal virke neutralt for al erhvervsvirksomhed, hvad enten det er vareproduktion, handel eller på kapitalmarkedet.

Derfor støtter vi dette lovforslag, som indfører ensartet beskatning af certifikatudstedende investeringsforeninger og kontoførende investeringsforeninger.

Lenger (SF):

Der findes jo kun ganske få kontoførende investeringsforeninger, og forslagets væsentligste resultat vil nok være, at der næppe bliver så mange flere af slagsen.

Vi vil ikke modsætte os denne ændring. Vi opfatter den primært som en teknisk ændring, fordi den egentlige stillingtagen til det, der ligger i forslaget her, skete med vedtagelsen af reglerne for udloddende investeringsforeninger for et års tid siden. Derfor kan vi tilslutte os forslaget.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal ikke gentage begrundelserne. Vi kan tilslutte os forslaget på linje med de øvrige ordførere.

Ove Jensen (FP):

For at skabe lidt variation kan jeg sige, at jeg ikke kan tilslutte mig forslaget, vi vil stemme imod det.

Jeg kan i øvrigt ikke forstå, hvad man tænker på, når man sidder og laver lovforslag i Skatteministeriet. Da vi havde forslaget her for, var det et års tid siden, om de certifikatudstedende investeringsforeninger, hvorfor tog man så ikke disse med?

Dengang sagde vi i Fremskridtspartiet nej til det lovforslag, og derfor er vi simpelt hen nødt til at sige nej til dette også. Jeg kan godt se, at der ikke er helt den samme begrundelse mere, men jeg synes ærlig talt, det er værre, at man ikke i Skatteministeriet kan